

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. В., 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., VI СЪСТАВ ГО, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас В. Славов

при участието на секретаря Веска П. П.а
като разгледа докладваното от Атанас В. Славов Гражданско дело № 20223100100496 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл. 45, във вр. с чл. 49 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от А. А. А., с ЕГН ***** и с адрес: гр. Б., *****, ***, общ. Б., обл. П., действащ чрез назначения му представител по ЗПрП, адв. Т. Д. С. от АК-В. и съдебен адрес гр. В. ***** ПРОТИВ д-р С. М. и МБАЛ „Света Анна – В.“ АД, ЕИК:***, седалище и адрес на управление: гр. В., *****, представлявано от д-р К. П. П., с правно осн. чл. 45 ЗЗД, във вр. чл. 49 ЗЗД и цена на иска 60 000 лв.

В исковата си молба ищецът твърди, че на 03.06.2021 год. в ответната болница му е извършена интраоперативно операция на червото от Д-р С. М., с подробно описание в епикризата. След операцията ищеца е бил изписан в подобро общо състояние. Веднага след това обаче започнали оплакванията. Вместо да се подобрява, здравословното му състояние се влошило. Изпитвал непрекъснати болки и страдания. Понастоящем ищецът не може да приема храна, постоянно гладува, червото му пада непрекъснато и много повече от преди операцията. Това наложило продължителен болничен престой в СБАЛ на ЛС – гр. София и многократно лечение в Затворническата болница в гр. Б.. Изпитвал непрекъснати болки и страдания, невъзможност да се храни и изобщо да живее нормално, правещи живота му кошмарен и с изключително

ниско качество, близък до нечовешкия. Болките, страданията, постоянния престой по болници поради „все повече падащото черво“, здравословния и душевен дискомфорт, заниженото самочувствие, абсолютното затруднение в ежедневието на живот, непрестанната нужда от допълнителни манипулации, всичко това в продължение на две години, сочат на лоша или погрешно извършена операция и са в пряка и непосредствена връзка с извършването ѝ. Факт за това е, че във всяка от представените по делото епикризи, се съдържа предписание за повторна операция след заплащане обаче на необходимите консумативи, в размер на 3 300лв. Всичко това потвърждава тезата за погрешна, лошо и непрофесионално извършена операция, което не съответства на операцията, която е следвало да се извърши.

Ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответниците да му заплатят солидарно сумата от 60 000лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от проведената на 03.06.2021г. операция на основание чл. 45 ЗЗД вр. 49 ЗЗД, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на увреждането – 03.06.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответното дружество МБАЛ „Света Анна – В.“ АД, с който не оспорва факт на извършеното лечение. Оспорва обаче факта, че операция е неуспешна или лошо направена. Твърди, че в случая липса противоправно деяние от страна на визирият в исковата молба ответник – д-р С. М. или от който и да било друг медицински специалист в лечебното заведение. Проведеното лечение е адекватно и в изпълнение на всички нормативни и професионални изисквания, които служителите на болницата са провели. Ищецът е получил възможно най-адекватната медицинска помощ, като са били спазени всички правила на добрата медицинска практика, медицинските стандарти и българското законодателство. На осн. чл. 219, ал. 1 ГПК иска да бъде конституирано в качеството на трето лице – помагач на негова страна ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК ***** по Застрахователна полица № *****г., действаща към момента на проведеното лечение на А. А. А.. Моли съда да отхвърли иска. В условията на евентуалност – ищцовата претенция да бъде намалена.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор и от другия ответник – д-р С. М., с който оспорва предявения иск. Не оспорва факта, че е бил лекуващ лекар на ищеца при лечението му в ответната болница. Оспорва обаче твърденията, за „неуспешна“ и „несполучлива“ операция, извършена на 03.06.2021г., като съображенията за това са идентични с тези на другия ответник. Излага още, че лекарят носи отговорност само за вредите, които съставляват пряка и непосредствена последица от извършеното от него противоправно поведение, което в конкретния случай не е налице и следователно така предявеният иск е изцяло неоснователен. Искането му, отправено до съда, е идентично с това на другия ответник.

В съдебно заседание ищецът, редовно уведомен, не се явява, представлява се от особения представител адв. Т. С., която поддържа иска и моли съда да го уважи.

В съдебно заседание ответниците, редовно уведомени, не се явяват и не се представляват, но с молба от процесуалния им представител изразяват становище по съществото на спора. Молят предявения иск да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

В съдебно заседание третото лице – помагач ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, редовно уведомено, не се представлява, но с молба от процесуалния му представител изразява становище по съществото на спора. Моли предявения иск да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

При преценка на събраните доказателства, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

През м. март 2021г. ищецът е хоспитализиран в Първо хирургично отделение на МБАЛ „Света Анна – В.“ АД по повод пълен пролапс на ануса, водещ до чревна непроходимост.

На 31.05.2021г. ищецът постъпва в Първо хирургично отделение на МБАЛ „Света Анна – В.“ АД за оперативно лечение.

На 03.06.2021г. на ищеца му е извършена планова оперативна интервенция – лапароскопска ректопексия кум меш от д-р С. М..

На 08.06.2021г. ищецът е изписан в задоволително общо състояние.

По делото са разпитани свидетели.

От разпита на св. Г. С. С. се установява, че от както познава ищеца, знае

че има пролапс на дебелото черво. Споделя, че той изпада в това състояние често – през два-три дни, както и че когато се случи го боли и му е некомфортно.

От разпита на св. Т. Е. Х. се установява, че един-два пъти в месеца ищецът получава пролапс на дебелото черво, както и че когато изпада в това състояние става неподвижен, защото го боли. Тогава от спешното идват да го вземат и когато се върне от болницата е в нормално състояние.

По делото е приета СМЕ от която се установява, че извършената оперативна интервенция от д-р М. е съобразена с медицинските стандарти и добрата медицинска практика, както и че същата не е в причинно-следствена с настъпилото увреждане, а именно степента на пролапса.

Тази фактическа обстановка съдът установи от събраните по делото писмени доказателства, които кредитира. Съдът кредитира показанията на свидетелите и заключението на вещото лице.

От така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявения иск е с правно основание чл. 45 ЗЗД вр. чл. 49 ЗЗД

Съгласно чл. 45 ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като при непозволеното увреждане, вината се предполага до доказване на противното.

Непозволеното увреждане е сложен фактически състав, чийто елементи са: деяние /действие или бездействие/, противоправност на деянието, вреда, причинно-следствена връзка между деянието и настъпилата вреда, както и вина, която се предполага до доказване на противното /чл. 45, ал. 2 ЗЗД/.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЛЗ (приложима към настоящото правоотношение), дейността на медицинските специалисти се осъществява въз основа на медицински стандарти, утвърдени с наредба на министъра на здравеопазването.

Когато съдът дължи да се произнесе по въпроса осъществен ли е деликт при изпълнение на медицинска дейност и налице ли е лекарска грешка като основание за отговорност по чл. 45 ЗЗД и чл. 49 ЗЗД, той е длъжен да изследва две групи факти от поведението на прекия извършител – първо: какви действия са били или не са били извършени и второ: доколко тези

действия са отговаряли на дължимото съобразно медицинските стандарти, включително извършването на необходимите изследвания.

Неправомерността, характеризираща лекарските грешки, изхожда от спецификата на професията лекар. Правната регламентация е лаконична и нейната регламентация се допълва и компенсира от общоприетите от медицинската наука и практика професионални правила, начала и методи, проверени и потвърдени по експериментален път и натрупания професионален опит.

Предвид гореизложеното макар да липсва законово определение на "лекарската грешка" общоприетите от медицинската наука и практика професионални правила, начала и методи, проверени и потвърдени по експериментален път и натрупания професионален опит правила и норми на поведение са въздигнати в задължителни в лекарската и медицинската професия. Тяхното неспазване или нарушение е критерий и указание за професионално неправомерно лекарско поведение и признак за лекарска грешка. Това е критерият за дължимо лекарско поведение, при отсъствието, на което е налице противоправно действие или бездействие, като елемент от фактическия състав на непредпазливия лекарски деликт по [чл. 45 ЗЗД](#).

В случая не се установи да са нарушени нормативните изискванията на добрата медицинска практика.

От събраните по делото доказателства се установи, че за престоя на ищеца в МБАЛ „Света Анна – В.“ АД, за периода от 31.05.2021г. до 08.06.2021г. и проведената на 03.06.2021г. планова оперативна интервенция – лапароскопска ректопексия кум меш от д-р С. М., не е допусната лекарска грешка.

Според доказателствата по делото предприетото оперативно лечение е съобразено с добрата медицинска практика и се прилага успешно при пациенти с ректален пролапс, като същото щадящо пациента т.е. е по-малко травмиращо и с по-кратък болничен престой.

В случая оперативното лечение е съобразено изцяло с медицинските стандарти и добрата медицинска практика, което се установява и от заключението на вещото лице, изслушано в съдебно заседание.

Причината за честия рецидив при ищеца се дължи не на извършеното оперативно лечение, а на лош хигиенен и хранителен режим. Вещото лице е

категорично, че операцията не е довела до утежняване на здравословното състояние на ищеца.

Предивид гореизложеното съдът намира, че не е налице състава на чл.45 от ЗЗД, който да обоснове-действие или бездействие, като деяние, което е противоправно от страна ответника д-р С. М., за да бъде ангажирана неговата отговорност.

По делото не се доказва и наличието на причинно-следствена връзка между оперативната интервенция и настъпилия при ответник рецидив, а искът по чл. 45 ЗЗД следва да се отхвърли като неоснователен.

По иска с правно основание чл. 49 ЗЗД.

Съгласно чл. 49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Отговорността за непозволено увреждане по чл. 49 ЗЗД е гаранционно-обезпечителна. Възложителят на работата отговаря за действие или бездействие на извършителя на възложената работа, при която виновно е причинена вреда. Безвиновната отговорност по чл. 49 ЗЗД на възложителя на работата се ангажира в случаите, когато лицето, на което е възложена работата, неправомерно е причинило непозволено увреждане при и по повод извършването ѝ.

Медицинският екип, провел процесното лечение, е в трудово-правни и облигационни отношения с болницата, което установява надлежна легитимация на ответника да отговаря по реда на чл. 49 ЗЗД, но доколкото не е налице противоправно поведение от страна на изпълнителя на работа – д-р М., то и иска против възложителя на работата – МБАЛ „Света Анна – В.“ АД е неоснователен и следва да се отхвърли.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН** предявения от А. А. А., с ЕГН ***** и с адрес: гр. Б., *****, ***, общ. Б., обл. П., действащ чрез назначения му представител по ЗПрП, адв. Т. Д. С. от АК-В. и съдебен адрес: гр. В. ***** иск **против** д-р С. М. и МБАЛ „Света Анна – В.“

АД, ЕИК:***, седалище и адрес на управление: гр. В., р-н *****, представлявано от д-р К. П. П., с който се иска ответниците да бъдат осъдени да заплатят солидарно сумата от 60 000лв., представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди вследствие на неуспешно оперативно лечение, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на увреждането – 03.06.2021г. до окончателното изплащане на сумата, на осн. чл. 45 ЗЗД вр. чл. 49 ЗЗД.

Решението е постановено при участието на трето-лице помагач ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** на страната на ответника МБАЛ „Света Анна – В.“ АД, ЕИК:***, седалище и адрес на управление: гр. В., р-н *****, представлявано от д-р К. П. П..

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от редовното му връчване на страните с въззивна жалба, чрез първоинстанционния съд пред Варненски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____